

Vši - chni vě - rní kře - sťa - né,
pa - ma - tu - jme spo - le - čně

ve - se - lme se ny - ní,
Kri - sto - vo vtě - le - ní,

v němž mi - lost svr - cho - va - ná

nám jest pro - ká - zá - na

od Bo - ha pře - do - bré - ho,

la - ska - vé - ho Pá - na.

2. On sám se již slitoval nad všechněmi námi, / když viděl, že nepřítel panuje nad námi. / Pro Adama prvního v hřích jsme uvedeni, / proto nový zaslíben Adam k spomožení.
3. Co Bůh zdávna uložil v své odvěké radě, / to již zjevně naplnil, když poslal ku panně / Gabriela anděla z nebeské výsosti, / aby jí oznamoval noviny radosti.

VŠICHNI VĚRNÍ KŘEŠŤANÉ

4. Pravit: Ty požehnaná nade všechny jiné, / chce míti Pán nebeský
v tobě bydlení své / a v tvém čistém životě své lidství složití, /
Duchem svatým předivně / to vše způsobiti.
5. Panna se podivila té andělské řeči, / jak by se státi mohly ozná-
mené věci. / Anděl jí to zvěstoval, že se z Boha stanou, / protože
nic nemožné není tomu Pánu.
6. Plod svatý v tvém životě slouti má Syn Boží, / na který sám Bůh
Otec moc tu a čest vloží, / by na trůnu Davida na věky kraloval, /
lid ospravedlňoval, sobě posvěcoval.
7. Aj, já, tak dí pokorná služka Pána svého, / staň se mi, posle věr-
ný, podle slova tvého. / V těle panny Marie ráčil se vtěliti / Ten,
jenž smrti oddané nás měl obživiti.
8. Národům zvěstováno do všech pokolení, / že Bůh člověk učiněn
lidem ke spasení. / Bydlil s lidmi na světě, v pokoře přebýval, /
milost zcela ztracenou pracně nám dobýval.
9. Chvalme Boha vesele, spolu zpívající / a v svém srdci plesejme,
čest mu vzdávající / z daru tak velikého, Syna vtěleného; / buď
věčně požehnáno svaté jméno jeho!

*Maria řekla: „Duše má velebí Pána
a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli,
že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení.
Hle, od této chvíle budou
mne blahoslavít všechna pokolení,
že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný.
Svaté jest jeho jméno a milosrdenství jeho
od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí.*

L 1,46-50